

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 5 lipca 2016 r. – Openbaar Ministerie/Dawid Piotrowski

(Sprawa C-367/16)

(2016/C 335/54)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Druga strona postępowania: Dawid Piotrowski

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 pkt 3 decyzji ramowej ⁽¹⁾ w sprawie europejskiego nakazu aresztowania należy interpretować w ten sposób, że przekazywanie osób jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy w świetle prawa wykonującego nakaz państwa członkowskiego osoby te uważane są za pełnoletnie, czy też wymieniony artykuł zezwala wykonującemu nakaz państwu członkowskiemu na przekazywanie również małoletnich, którzy na podstawie przepisów krajowych mogą być pociągani do odpowiedzialności karnej od pewnego wieku (i ewentualnie przy spełnieniu pewnej liczby warunków)?
- 2) W razie gdy przekazywanie małoletnich nie jest zakazane zgodnie z art. 3 pkt 3 decyzji ramowej, czy przepis ten należy wówczas interpretować w ten sposób, że:
  - a) istnienie (teoretycznej) możliwości karania małoletnich na podstawie prawa krajowego od momentu osiągnięcia pewnego wieku stanowi wystarczające kryterium, aby zezwolić na przekazanie (innymi słowy poprzez dokonanie abstrakcyjnej oceny na podstawie kryterium wieku, od którego uznaje się, że dana osoba ponosi odpowiedzialność karną, bez uwzględniania ewentualnych dodatkowych warunków), lub
  - b) ani zasada wzajemnego uznawania określona w art. 1 ust. 2 decyzji ramowej, ani brzmienie art. 3 pkt 3 wspomnianej decyzji ramowej nie stoją na przeszkodzie dokonaniu przez wykonujące nakaz państwo członkowskie konkretnej oceny indywidualnego przypadku, w związku z którą można wymagać, aby w odniesieniu do osoby poszukiwanej w ramach przekazywania spełnione były takie same warunki odpowiedzialności karnej, jakie mają zastosowanie do własnych obywateli wykonującego nakaz państwa członkowskiego z uwagi na ich wiek w chwili popełnienia czynów i na rodzaj zarzucanego przestępstwa oraz ewentualnie nawet z uwagi na uprzednie interwencje sądowe w państwie członkowskim wydania nakazu, które doprowadziły do zastosowania środka wychowawczego, mimo że warunki te nie są przewidziane w państwie członkowskim wydania nakazu?
- 3) Jeśli wykonujące nakaz państwo członkowskie może dokonać oceny konkretnej, czy wówczas w celu zapobieżenia bezkarności nie należy dokonywać rozróżnienia między przekazaniem w celu przeprowadzenia postępowania karnego a przekazaniem w celu wykonania kary?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).